

Sygn. akt: I C 487/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Ewa Oknińska
Protokolant:	sekretarz sądowy Dominka Orzepowska,

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2023 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. B.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I.zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda D. B. kwotę 169.740 (sto sześćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset czterdzieści) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 października 2021 r. do dnia zapłaty,

II.w pozostałym zakresie oddala powództwo,

III.zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.277,18 zł tytułem kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Ewa Oknińska

Sygn. akt I C 487/22

UZASADNIENIE

Powód D. B., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), wniósł o zasądzenie od pozwanej spółki Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W., na jego rzecz kwoty 169.740 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 września 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że poszkodowaną Gminę S. łączy z powodem stosunek prawny, na mocy którego powód posiada legitymację procesową w niniejszej sprawie. Pomiędzy stronami została bowiem zawarta umowa cesji wierzytelności, na podstawie której powód nabył prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu przysługującego Gminie S. w związku ze szkodą komunikacyjną powstałą w dniu 19 marca 2021 r., dotyczącą pojazdu marki S. (...), nr rej. (...). Powód podał, że Gmina S. dokonała zgłoszenia szkody komunikacyjnej, która została zarejestrowana

przez ubezpieczyciela pod numerem (...)02. Poszkodowana wskutek zdarzenia utraciła możliwość korzystania z pojazdu specjalnego, wobec czego skierowała do podmiotów funkcjonujących na lokalnym rynku zapytania dotyczące możliwości wynajmu pojazdu zastępczego. W dniu 10 maja 2021 r. Gmina S. zawarła z nim umowę najmu pojazdu specjalnego marki M. (...), model (...). Strony określiły czynsz najmu za dobę w wysokości 2.000,00 zł netto. Rzeczywisty czas najmu pojazdu wyniósł 102 dni. W związku z wykonaniem umowy powód wystawił Gminie S. fakturę na kwotę 250.920,00 zł. Kolejno powód zgłosił się do ubezpieczyciela o wypłatę odszkodowania. Ostatecznie pozwany przyznał odszkodowanie za najem pojazdu w kwocie 81.180,00 zł, łącznie za okres 33 dni.

W ocenie strony powodowej, pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim z mocy zawartej umowy ubezpieczenia, ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, a także przepisów prawa cywilnego obowiązku odszkodowawczego (pozew k. 3-8).

W odpowiedzi na pozew **pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W.** wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że w dniu 19 marca 2021 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki S. (wóz strażacki) stanowiący własność Gminy S.. Sprawca szkody posiadał w dacie szkody obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (...) SA. Pozwany podał, że przyznał z tego tytułu powodowi odszkodowanie w kwocie 81.180 zł. W ocenie pozwanego powództwo jest niezasadne. Poza sporem pozostaje stawka najmu, pozwany zakwestionował natomiast czas najmu, który wyniósł 102 dni. Pozwany podniósł, że kosztorys naprawy samochodu został sporządzony 16 kwietnia 2021 r., natomiast 26 kwietnia 2021 r. ubezpieczyciel sporządził weryfikację kosztorysu przedłożonego przez gminę. Dopiero 29 maja 2021 r. warsztat przesłał zdjęcia uszkodzeń dodatkowych oraz kosztorys i poprosił o akceptację, co oznaczało, że przez ponad miesiąc od czasu przekazania kosztorysu naprawy, warsztat nie podejmował w stosunku do pojazdu żadnych czynności. Ubezpieczyciel przekazał kosztorys po dodatkowych oględzinach 8 czerwca 2021 r. Miesiąc później warsztat wskazał, że wykrył dodatkowe uszkodzenia, które ubezpieczyciel powinien zaakceptować. W ocenie strony pozwanej okres naprawy został wydłużony znacznie ponad normalny czas potrzebny na jej przeprowadzenie. Wskazał, iż oględziny pojazdu miały miejsce jeszcze przed rozpoczęciem najmu i naprawy. Pozwany upatruje przyczyn przedłużenia czasu naprawy przede wszystkim w nieprawidłowej organizacji naprawy. Podniósł, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za najem w przypadku, gdy przedłużenie naprawy powstało z przyczyn leżących po stronie warsztatu. W ocenie pozwanego czasem wystarczającym na przeprowadzenie naprawy było 33 dni (odpowiedź na pozew k. 59-61).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 marca 2021 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego został uszkodzony pojazd specjalny (wóz strażacki) marki S. model(...) nr rejestracyjny (...), którego właścicielem jest Gmina S.. Sprawca zdarzenia posiadał w dacie szkody obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) SA.

(okoliczność bezsporna przyznana przez pozwanego)

Pozwany nie posiadał w swojej ofercie do wynajęcia pojazdu typu wóz strażacki, zatem wskazał Gminie na konieczność organizacji pojazdu zastępczego we własnym zakresie.

W dniu 10 maja 2021 r. powód zawarł z Gminą S. umowę najmu zastępczego pojazdu. Przedmiotem najmu był pojazd specjalny marki M. (...), model (...). Najemca oświadczył, że konieczność najmu pojazdu wynika ze zdarzenia drogowego z dnia 19 marca 2021 r. Wysokość dziennego czynszu najmu została ustalona w wysokości 2.000,00 zł netto. Czas trwania umowy określono od dnia wydania pojazdu do dnia zakończenia procesu likwidacji szkody w pojeździe uszkodzonym. W tym samym dniu pojazd został przekazany Gminie S.. Pojazd został zdany w dniu 20 sierpnia 2021 r.

Jednocześnie w dniu 10 maja 2021 r. strony umowy najmu zawarły umowę cesji wierzytelności, na mocy której Gmina S. przełała na rzecz powoda D. B. prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu, przysługującemu cedentowi w związku ze ww. szkodą komunikacyjną. Jednocześnie Gmina oświadczyła, że wraz z wierzytelnością przechodzą na cesjonariusza wszelkie prawa z nią związane, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

(okoliczności bezsporne, przyznane przez stronę pozwaną, a nadto dowód: umowa cesji wierzytelności k. 13-14, oferta wynajmu samochodu pożarniczego k. 15, zgoda na wynajem pojazdu k. 16, umowa najmu zastępczego pojazdu k. 17-20, protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu k. 21 i k. 22, pismo pozwanego k. 68)

W dniu 20 sierpnia 2021 r. powód wystawił fakturę z tytułu najmu pojazdu za 102 doby na kwotę 250.920,00 zł. Kolejno, w dniu 1 września 2021 r. zgłosił do pozwanego roszczenie o zwrot kwoty 250.920,00 zł brutto z tytułu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powyższe pismo pozwany otrzymał w dniu 3 września 2021 r.

Pozwany pismem z dnia 1 października 2021 r. odmówił wypłaty odszkodowania z tytułu faktury nr (...) za najem pojazdu zastępczego. W dniu 12 października 2021 r. powód złożył odwołanie od decyzji ubezpieczyciela, co skutkowało przyznaniem w dniu 5 listopada 2021 r. odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w kwocie 81.180,00 PLN. Wskazał, iż zasadny okres najmu obejmuje: technologiczny czas naprawy – 28 dni, dni organizacyjne – 2 dni, dni wolne od pracy 8 dni, co dało łącznie 33 dni.

(okoliczności bezsporne, przyznane przez stronę pozwaną, a nadto dowód: faktura FS (...) k. 23, zgłoszenie roszczenia z tytułu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego z oc sprawcy zdarzenia drogowego k. 24-26, potwierdzenie odbioru k. 28-29, odpowiedź pozwanego k. 30, odwołanie od decyzji ubezpieczyciela k. 34-35, odpowiedź pozwanego k. 39-40 i k. 76)

Na skutek zdarzenia z dnia 19 marca 2021 r. doszło do uszkodzenia pojazdu S. P. 4x4, nr rej. (...) – samochodu ciężarowego specjalnego, pożarniczego:

- do wymiany zakwalifikowano: lampy tylne lewa i prawa, osłony lamp tylnych, belka zderzaka tylnego, wspornik zderzaka tylnego, mocowania zderzaka tylnego, kłapa tyłu zabudowy, uchwyt ściany tylnej, folia ostrzegawcza ściany tylnej, gniazdo przyłączeniowe, oblauchowanie zejścia tylnego, wspornik łącz sprzęgu holowniczego, lampa obrysowa tylna prawa z osłoną, poszycia słupka tylnego prawe dolne, poszycie ściany tylnej lewe i prawe, poszycie progu kłapy tylnej, element szkieletu zabudowy, poszycie kłapo-nadkola prawego, oblauchowanie schowka tylnego, taśma odblaskowa żółta, drabina wejściowa tylna, hak holowniczy, lampa cofania dodatkowa z osłoną, zbiornik sprężonego powietrza,
- do naprawy zakwalifikowano: formowanie szkieletu zabudowy, formowanie wykrojów schowka tylnego lewego i prawego, kłapo-nadkola, schowka przedniego prawego, demontaż osprzętu skrytki tylnej, sprawdzenie układu pneumatycznego naprawa kłapo-nadkola tylnego prawego, naprawa szkieletu kłapo-nadkola prawego, szkielet zabudowy tyłu – wymiana częściowa, pomiary ramy pojazdu, lakierowanie elementów wymienianych oblauchowania i uznania do naprawy.

Poza wyszczególnionym wyżej zakresem naprawy, zasadnym było również uwzględnienie operacji naprawczych wynikających bezpośrednio z technologii napraw producenta (np. rozbrojenie do naprawy i lakierowanie). Zakres i charakter uszkodzeń pojazdu były znaczące. Normalne użytkowanie pojazdu, znajdującego się w stanie po kolizji, zgodnie z jego przeznaczeniem byłoby niemożliwe.

W dniu 14 maja 2021 r. pojazd został przyjęty do naprawy przez warsztat (...). Natomiast wydanie przedmiotowego pojazdu nastąpiło w dniu 18 sierpnia 2021 r. Wycena kosztów naprawy pojazdu sporządzona została przez W. (...) w dniu 20 kwietnia 2021 r., na bazie otrzymanych zdjęć i kosztorysu ubezpieczyciela opiewająca na 51.464 zł netto, którą to wycenę wysłano pozwanemu celem weryfikacji. W dniu 26 kwietnia 2021 r. pozwany zweryfikował otrzymaną wycenę kosztów naprawy z uznaniem zasadności kosztu naprawy w wysokości 23.637,10 zł netto. W dniu 28 maja 2021 r. zleceniobiorca dokonał wyceny naprawy samochodu marki S., która to wycena została przedstawiona

ubezpieczycielowi. Kolejno w dniu 2 lipca 2021 r. pozwany wystosował do poszkodowanego i serwisu naprawiającego pismo z informacją o odmowie wypłaty odszkodowania z uwagi na brak przesądzenia jednoznacznego ponoszenia winy za zdarzenie przez osobę ubezpieczoną, która w wypadku poniosła śmierć.

W dniu 7 lipca 2021 r. serwis firmy (...) wysłał maila do pozwanego z prośbą o akceptację kosztorysu z dodatkowo ujawnionymi uszkodzeniami gniazda przyczepowego, sprzęgu holowniczego, lampy cofania, podestu tylnego i słupka nad prawym nadkolem. Firma (...) sp. z o.o. wystawiła za wykonaną naprawę faktury na łączną kwotę 65.686,92 zł brutto. W związku z powyższym ubezpieczyciel w dniu 21 grudnia 2021 r. uznał wycenę w pełnej wysokości.

W przedmiotowym pojeździe doszło do uszkodzenia podzespołów dedykowanych do tego modelu pojazdu oraz elementy zabudowy specjalistycznej wykonywanej na indywidualne zlecenie przez (...) sp. z o.o. Część podzespołów pojazdów pożarniczych ma w dużej mierze wymiar jednostkowy i może być dedykowana jedynie do tego konkretnego egzemplarza pojazdu specjalnego. Elementami spersonalizowanymi w pojeździe są elementy poszycia zabudowy, szkieletu zabudowy, klapy/włazy zabudowy, elementy oblachowania zabudowy oraz drabiny wejściowe. W razie potrzeby naprawy takiego pojazdu zachodzi konieczność zlecenia produkcji elementów. Oczekiwanie na wyprodukowanie takich podzespołów jak poszycia zabudowy, elementy szkieletu zabudowy, klapy oblachowania mogło w praktyce wymagać ok. 14 dniowego (do miesiąca) okresu oczekiwania związanego z ich zamówieniem.

Wysłanie kosztorysu naprawy po dwóch tygodniach od przyjazdu samochodu do warsztatu wynikało z tego, że najpierw dokonano demontażu szkieletu z poszyciem, wewnętrznych poszyci i poszyci zabudowy, sama zabudowa była zaś mocno uszkodzona. Wszystkie elementy pojazdu są klejone oraz spawane, w związku z czym demontaż trwał kilka dni.

Przestoje w naprawie były spowodowane odmową wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela i koniecznością ustalenia płatności z właścicielem samochodu, a także brakiem zaakceptowanego kosztorysu naprawy.

(dowód: dokumenty z akta szkody na płycie CD-R k. 67, zeznania świadka R. P. k. 127 i k. 203v.-204, zlecenie usługi serwisowej k. 103, wycena naprawy samochodu S. k. 104, pismo pozwanego k. 105, faktura VAT(...)opinia biegłego k. 137-146)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zapłatę kwoty 169.740 zł zasługiwało na uwzględnienie w zasadniczej części.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na dokumentach, których wiarygodności nie podważyły strony. Sąd uwzględnił zeznania świadka R. P. co do przebiegu naprawy uszkodzonego pojazdu oraz przyczyn dla których trwała ona tak długo.

Uwzględniono również opinię biegłego, pisemną opinię uzupełniającą biegłego oraz ustną opinię uzupełniającą biegłego z zakresu: techniki i mechaniki samochodowej, wyceny pojazdów maszyn i sprzętu.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względnie których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o którym mowa w § 1, będącą następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzonej tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

Bezspornym jest, że pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu, ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Również bezsporna jest osoba poszkodowanego. Ponadto pozwany nie kwestionował odpowiedzialności kierującego pojazdem za zdarzenie, wynikającej z art.436 § 2 k.c.

W niniejszej sprawie, powód udostępniając Gminie pojazd zastępczy, nabył względem ubezpieczyciela roszczenie o odszkodowanie. Taka forma rozliczenia wynika z treści umowy cesji. Powód zapewnił poszkodowanemu korzystanie z pojazdu zastępczego przez cały okres najmu, a więc wykonał swoje obowiązki jako wynajmującego. Najemca w tym zakresie żadnych uwag nie zgłaszał.

Świadczeniem wzajemnym poszkodowanego w niniejszej sprawie nie było świadczenie pieniężne, lecz przeniesienie wierzytelności. Zawarcie tego typu umowy nie budzi wątpliwości w płaszczyźnie normy art. 353¹ k.c. Umowa taka spotykana jest często w praktyce tzw. likwidacji szkód komunikacyjnych. Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast zgodnie § 1 art. 510 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania (§ 2). Stosownie do art. 882 § 4 KC poszkodowany może dochodzić odszkodowania bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy. Jest to samodzielne odrębne roszczenie, które może być przedmiotem obrotu. Fakt nabycia wierzytelności przez powoda wynika z przedstawionej umowy cesji. Czynności tej nie kwestionował pozwany, wypłacając powodowi część odszkodowania z tytułu najmu.

Strona powodowa w pozwie domaga się zapłaty odszkodowania 169.740,00 zł, uznając, że dotychczas wypłacona przez pozwaną kwota była niewystarczająca do naprawienia szkody.

Pozwany w postępowaniu likwidacyjnym wypłacił odszkodowanie za najem pojazdu w kwocie 81.180,00 zł przyznając za zasadny okres 33 dni najmu. Pozwany nie kwestionował nadto wysokości opłaty za jeden dzień najmu pojazdu specjalnego w kwocie 2.000 zł netto za dobę. Zatem w niniejszej sprawie spór sprowadza się jedynie do czasu trwania najmu pojazdu.

Pozwany upatrywał przyczyn przedłużenia czasu naprawy przede wszystkim w nieprawidłowej organizacji naprawy pojazdu przez warsztat W. (...). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 r., „odpowiedzialność ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego w okresie przedłużającej się naprawy, chyba że są one następstwem okoliczności za które odpowiedzialność ponosi poszkodowany lub osoba trzecia” (uchwała Sądu Najwyższego z dn. 15.02.2019, III CZP 84/18, Legalis nr 1874716).

W ocenie Sądu odszkodowanie przysługujące powodowi od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty najmu pojazdu zastępczego, przez okres niezbędny do dokonania naprawy uszkodzonego pojazdu. Sąd przyjął, że nie doszło do opóźnień obciążających zakład naprawczy, 102 dniowy czas naprawy był uzasadniony. Należy zauważyć, iż w sprawie mamy do czynienia z pojazdem nietypowym, a mianowicie wozem strażackim, którego elementy konstrukcyjne wykonywane są na indywidualne zamówienie. Co prawda biegły w swej opinii wskazał, że szacunkowy czas konieczny do naprawy pojazdu wyniósłby ok. 44 dni robocze, bez uwzględnienia dni wolnych od pracy. Jednocześnie zaznaczył, że „wyliczenia odnoszą się do naprawy, która zostałaby przeprowadzona w sposób zgodny z kwalifikacją poszczególnych elementów do wymiany lub naprawy, wskazaną w kosztorysie naprawy A.”. Nadto biegły podał, że „należy wziąć pod uwagę, że naprawa jedynie w części dotyczyła podzespołów dedykowanych do przedmiotowego pojazdu przez producenta marki S., albowiem w przedmiotowym pojeździe uszkodzeniom uległy również elementy zabudowy specjalistycznej. Wykonawstwo zabudów pojazdów pożarniczych ma w dużej mierze wymiar jednostkowy, indywidualny. Część podzespołów niewątpliwie może być dedykowana jedynie do tego konkretnego egzemplarza pojazdu specjalnego”. Jak wynika z

zeznań świadka R. P. – pracownika warsztatu zajmującego się naprawą przedmiotowego pojazdu, czas realizacji zamówień części w przypadku tego typu pojazdów wynosi od dwóch tygodni nawet do jednego miesiąca. Wskazał, że części i elementy zabudowy pojazdu specjalistycznego są produkowane indywidualnie do każdego samochodu, a elementami spersonalizowanymi są m.in. elementy poszycia zabudowy, szkieletu zabudowy, klapy/włazy zabudowy, elementy obłachowania zabudowy oraz drabiny wejściowe, które uległy uszkodzeniu na skutek kolizji.

Wprawdzie to poszkodowany wybiera warsztat, w którym będzie naprawiany pojazd, jednak jego wpływ na czas i przebieg naprawy również jest bardzo ograniczony, skoro jest on determinowany obciążeniem pracą i możliwościami organizacyjnymi określonego zakładu naprawczego oraz dostępnością części i sprowadza się z reguły do niezwłocznego oddania pojazdu do naprawy i zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi.

W realiach niniejszej sprawy, Sąd nie znalazł podstaw do uznania ażeby warsztat dokonujący naprawy pojazdu dopuścił się nieuzasadnionego przedłużenia naprawy pojazdu. Podkreślić należy, że naprawa była dokonywana w warsztacie B., gdzie zresztą wcześniej pojazd był indywidualnie przystosowywany do pełnienia funkcji wozu strażackiego. Naprawa przedmiotowego pojazdu w tym warsztacie był uzasadniona, bowiem to ten konkretny warsztat wykonywał spersonalizowaną usługę przystosowania pojazdu do pełnienia funkcji wozu strażackiego. Zatem bez wątplenia zasadniczy wpływ na długość trwania okresu najmu pojazdu zastępczego miały kwestie związane ze zleceniem naprawy w firmie zlokalizowanej na drugim końcu Polski.

Z akt szkody wynika, iż w wyniku zdarzenia drogowego doszło do uszkodzenia wielu elementów przedmiotowego pojazdu pożarniczego, w tym do uszkodzenia podzespołów dedykowanych do tego modelu pojazdu oraz elementów zabudowy specjalistycznej wykonywanej na indywidualne zlecenie przez firmę (...) sp. z o.o. Bez wątplenia zakres wykonywanych napraw był obszerny i pracochłonny. Na skutek zdarzenia pojazd utracił swoją funkcjonalność ze względu na uszkodzenia oraz nie spełniał wymogów dopuszczenia do ruchu. Zatem w ocenie Sądu uzasadniony jest czas najmu pojazdu zastępczego na okres 102 dni, który to okres najmu odpowiadał okresowi wykonywanych na pojeździe napraw oraz obejmował on zarówno czas niezbędny do naprawy uszkodzonego pojazdu, jak i czas transportu.

Powyższych ustaleń nie podważa opinia biegłego. Wprawdzie biegły ocenił, że datę 02 sierpnia 2021 r. można by uznać jako okres zakończenia najmu pojazdu przyjmując, że zasadniczy wpływ na wydłużenie przebiegu naprawy miała najprawdopodobniej zwłoka zakładu naprawczego w formalnym przyjęciu pojazdu, weryfikacji uszkodzeń i sporządzenie własnego kosztorysu. Jednakże dodał, że jego wyliczenia są teoretyczne. W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że wysłanie kosztorysu naprawy po dwóch tygodniach od przyjazdu samochodu do warsztatu wynikało z tego, że najpierw dokonano demontażu szkieletu z poszyciem, wewnętrznych poszyci i poszyci zabudowy. Wszystkie elementy pojazdu są klejone oraz spawane, co wymagało uwzględnienia dłuższego okresu czasu demontażu pojazdu. Należy również uwzględnić, że przyjęcie pojazdu do naprawy przez warsztat wymagało czasu związanego z przygotowaniem miejsca na hali, o czym wskazywał świadek R. P..

Ponadto przestoje w naprawie były spowodowane odmową wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela i koniecznością ustalenia płatności z właścicielem samochodu, a także brakiem zaakceptowanego kosztorysu naprawy. Należy mieć również na względzie specyfikę naprawianego pojazdu.

Wobec przedstawionych wyżej okoliczności Sąd uznał za zasadne odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu specjalnego w kwocie 169.740 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym za okres opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było skutkiem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia świadczenia zakład ubezpieczeń z umowy ubezpieczenia określa art. 817 k.c. Zgodnie z którym, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku. W przypadku, gdyby wyjaśnienie w tym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokość świadczenia okazało

się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe.

Powód zgłosił żądanie zapłaty z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w dniu 3 września 2021 r. Pozwany winien spełnić świadczenie w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia roszczenia powoda. Zatem od dnia 04 października 2021 r. pozostaje w opóźnieniu w wypłacie odszkodowania.

Z tych przyczyn na podstawie powołanych przepisów zasądzono kwotę 169.740 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 169.740 zł od dnia 4 października 2021 r. do dnia zapłaty (pkt I wyroku), w pozostałym zakresie powództwo oddalając (pkt II wyroku).

W punkcie III wyroku zawarto rozstrzygnięcie o kosztach procesu, jego podstawę stanowił art. 100 k.p.c. zgodnie z którym Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Powód uległ żądaniu pozwu jedynie w zakresie odsetek, zatem zasadnym było zasądzenie na jego rzecz całości poniesionych przez niego kosztów, na które składały się: opłata za udzielone pełnomocnictwo w wysokości 17 zł, opłata sądowa od pozwu w wysokości 8.487 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5.400 zł, wydatki na wynagrodzenie biegłego 373,18 zł. Łącznie powód poniósł koszty procesu w kwocie 14.277,18 zł.

sędzia Ewa Oknińska